

At menna føroyskt vísindamál

Fyri at kunna miðla granskingarúrslit á føroyskum tørvar okkum eitt føroyskt vísindamál. Hava vit ikki frøðilig orð og vendingar, ber ikki til at umrøða fyrbrigdi, lutir, lívverur o.s.fr. í vísindaligum høpi. Her verður givið eitt innlit í føroyska frøðiorðagerð og hvussu til ber at økja um frøðiorðfeingið. Eisini verður greitt frá fyrimunum og vansom við at nýta okkara egna málsliga tilfeingi.

Hvat er eitt frøðiorð?

Við frøðiorð er at skilja orð, ið eru heiti á vísindaligum ella yrkisligum hugtøkum¹. Nevnst kunnu t.d. heiti, ið hava samband við handilsskap, evnafrøði, fornfrøði, hagfrøði, heilsufrøði, jarðfrøði, læknafrøði, lögfrøði, maskinlæru, plantufrøði, ravmagnsfrøði, sálarfrøði, stjórnmál, stjornufrøði, stóddfrøði, teldufrøði, tryggingarmál, tøkni, veðurfrøði, verkfrøði o.s.fr.

Tá ið greiðast skal frá føroyskum vísindamáli, má fyrst og fremst nevast dr. Jakob Jakobsen. Hann var tann fyrsti, ið evnaði til føroysk frøðiorð. Av orðum av hansara hond kunnu nevast t.d. *eftirspurningur*, *einrøða*, *gongustjørna*, *hugsjón*, *kollvelting*, *læknisfrøði*, *siðamenning*, *siglingarfrøði*, *sjónarringur*, *skjalasavn*, *skadatrygging*, *snúningstíð*, *trúbót*, *tvormál*, *úrdráttur* o.s.fr.

Frá byrjan hevur frøðiorðagerðin verið leiðreglukend (normativ), og sum heild hevur verið roynt at finna frøðiorð við støði í okkara egna máli í staðin fyri at taka fremmand frøðiorð inn í málið.

Eisini er vert at nevna Chr. Matras, ið var hegnigur orðasmiður á øllum økjum, eitt nú í sambandi við týðingarnar av frøðiligum greinum til føroysku útgávuna av álmanakkanum hjá Keypmannahavnar Observatorium; hetta arbeiðið tók hann á seg eftir J. Jakobsen. Fatan Chr. Matras var, at neyðugt var við málsligum royndarvirki – hóast ikki er væntandi, at alt kemur til lívs og í nýtlu.

Plantufrøði og læknafrøði

Á summum frøðiokjum er lagt dygt grundarlag, t.d. í plantufrøðini, har ið Rasmus Rasmussen, ið var sjávlværdur plantufrøðingur, eitt nú setti seg inn í flokkingarskipanina eftir svian Carl von Linné og í 1910 (*Plantulæra*) føroyskaði heitin:

fylki (*divisio* ella *phylum*) da. række

flokkur (*classis*) da. klasse

hópur (*ordo*) da. orden

ætt (*familia*) da. familie

slekt (*genus*) da. slægt

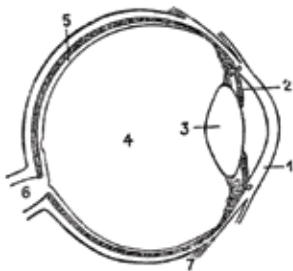
slag (*species*) da. art

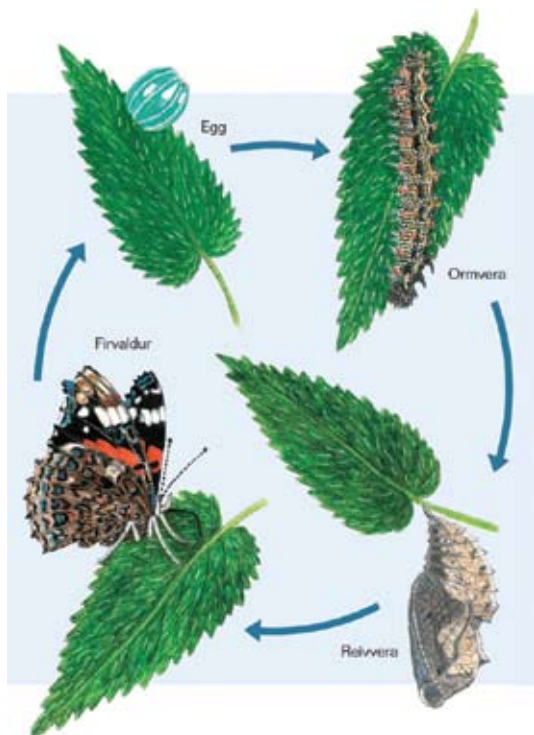
Marjun Arge Simonsen

Málfrøðingur
Orðafragd
marjunas@notin.fo

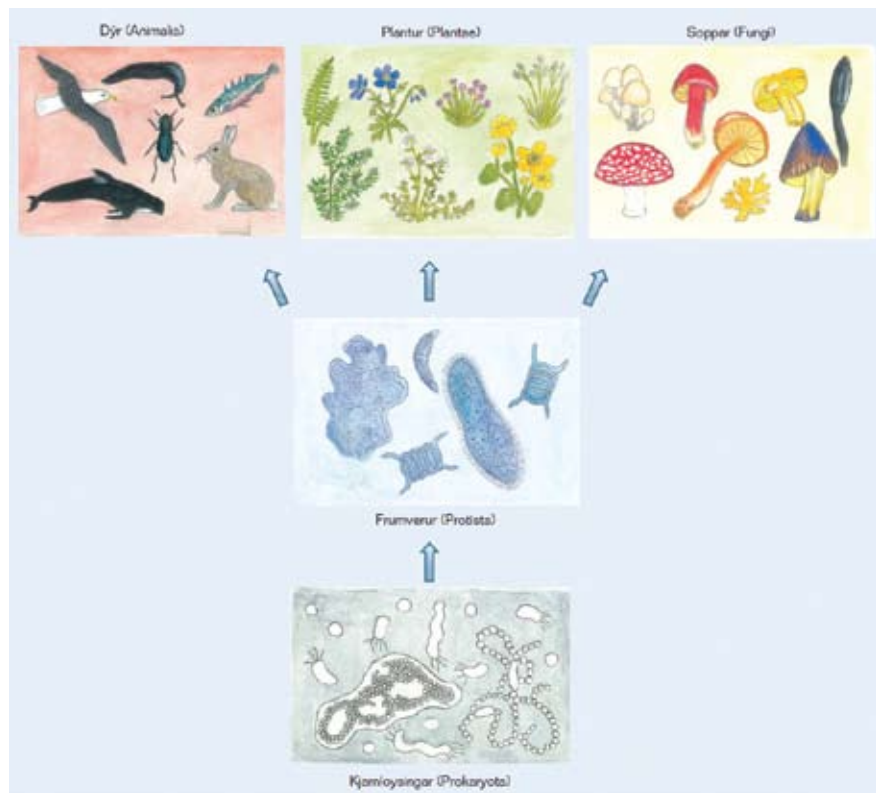
¹Hugtak: tilvitanarmynd av einum luti, lívveru ella fyrbrigdi.

Eygað. 1 er hornhinna, 2 lithinna, 3 eygnasteinur, 4 glasflot, 5 nethinna, 6 sjónarnerv, 7 rondutur vøddi, sum fær eygað at skjótast. (18. mynd við myndateksti úr *Mannakroppinur* (1957) eftir H.D. Joensen)

Umskapan hjá firvaldi. Orðið skilstuttan iva betur enn metamorfose (Tekning: Astrid Andreasen. Úr bókini *Føroya Náttúra – Lívfrøðiligt margfeldi*)

Eisini legði hann úr hondum *Føroya floru*. Í sambandi við hetta arbeiðið savnaði hann inn plantuheit, men evnaði heiti til, tá ið tey saknaðust, ella tá ið fólksliga heitið var ivasamt. Tað frøðiorðfeingið, ið er tøkt á hesum økjum, er rúgvumikið og beinstevnt. Hetta bendir á, at verður eitt gott grundarlag lagt frá byrjan, og eitt miðvíst málsligt arbeiði alsamt verður gjørt, t.d. í sambandi við útgávu av frøðiverkum, ber væl til at fylgja við gongdini og ikki koma í orðatrot. - Tað hevur verið ein stórus fyrimunur, at nógv av tí slóðbrótandi arbeiðinum viðvíkjandi frøðiorðagerð varð gjørt av fólki, ið umframt at duga sítt frøðioki, eisini vóru sera málkøn. Nú á døgum er hetta nærum ókent.

Eitt annað dømi um málmann er Hanus Debes Joensen, ið sum landslækni gjørdi eitt stórt arbeiði eitt nú fyri at finna læknafrøðini føroyskan málbúna. Hetta gjørdi hann bæði við at savna og evna til orð og leggja til rættis bókaútgávu. Eitt nú kom í 1957 út *Mannakroppurin*, har ið hann setti føroysk heiti á kropp og beinagrind. Eisini greiddi hann úr hondum stóra verkið *Læknabók á sjógvi og landi* (1989). Vert er at nevna leiðbeiningina, ið næmingar fingtu handaða, tá ið hann var skúlalækni – *Ikki øll føði er holdagrøði* – ið var ein sonn fragd at lesa.

Nógv onnur kundu verið nevnd, sum við málsligum virki hava lagt aftur at frøðiorðfeinginum, men tað verður ov drúgt at nevna øll her.

Viðtøka

Frøðimál er øðrvísi enn almannamál. Frøðimál er at kalla eitt “gjørt” mál, og neyvar viðtøkur mugu gerast um, júst hvør týðningurin hjá einum ávísium frøðiheiti er, ella hvat samsvarandi samheitið er í øðrum málum. Sum megingrundarlag skal orðfeingið hjá einum frøðioki ikki hava fleiri enn eitt orð fyri hvørt hugtak og ongar undirmerkingar. Orsøkin til tað er, at tað skal bera til at fáa eitt so eintýtt samskipti sum møguligt. Tískil

Nú á døgum verður lívfrøðin býtt sundur í 5 ríki – kjarnloysingar (Prokaryota), frumverur (Protista), soppar (Fungi), plantur (Plantae) og dýr (Animalia) (Tekning: Astrid Andreasen. Úr bókini *Føroya Náttúra – Lívfrøðiligt margfeldi*)

hevur arbeiðið við frøðiorðfeingi eitt eyðsýnt leiðreglukent normativt eyðkenni. Hvat eitt heiti stendur fyri, er ein viðtøka. Tað snýr seg ikki júst um, hvat orðið inniheldur merkingarlíga, men at tað er viðtikið til at hava júst hesa frøðiligu merkingina. Tey, ið taka støðu til tað, eru fólk, ið eru lærd í ella hava kunneleika til hetta frøðiokið. Her er tó týðningarmikið at hava í huga, at hóast tað er ein viðtøka, hvat snið eitt frøðiorð skal hava, so má vit og skil vera við, og dentur má leggjast á, at eitt frøðiorð skal vera gjøgnumskygt og annars hava støði í okkara egna máli.

Hvussu kunnu frøðiheiti finnast?

Tað ber til at evna nýggjyrði til á heimligum botni, annaðhvørt við avleiðslu ella við samanseting, t.d. *kykna, miðil, savnindi, telda, tyrla, endurskin, graslíki, karðalás, súrløga, atleiða*. Harumframt ber til at nýta nýmerking, t.e. at geva orðum, ið longu eru í málinum, eina eyka merking afturat, t.d. *bingja, bitil, drøgg, gegni, fløga, hvirla, kurla, vísi*. Stundum kunnu tað vera sjáldsom orð, ella orð, ið ikki longu eru so vanlig. Tað ber eisini til at taka vanlig almannaoð og hevja tað upp til frøðiorð, t.d. *tunglyndi* fyri da./en. depression, ið hevur støði í lýsingarorðinum tunglyndur, ið merkir 'tungur í sinni'. Eisini ber til at uppافتurlívga forn orð, ið ikki longu eru í málinum, t.d. *fróðskapur, figgjar* (hvør fall av *fæ*); hesi orð eru funnin í kvæðum. Ein annar háttur er tøkutýðing, t.e. at fremmanda orðið verður týtt; er tað samsett so lið fyri lið, annaðhvørt úr grannamálum ella við at finna upprunan at fremmandaorðinum og síðan týða hann, t.d. *belti* (< gr. zone; t.d. veðurlagsbelti), *kunningartøkni* (< en. information technology), *búskapur* (< gr. oeconomia (uppr. frá oikos 'hús, bú' + nomia (av nemein 'skifta sundur, stýra'), t.e. tað at hava gott skil á búnum), *rættskriving* (< gr. orthos 'rætt, beint' + gr. graphia (av grafein 'skriva') 'uppskriving'), *vevstjóri* (< en. webmaster), *viðfesti* (< en. attachment (av attach 'festa ella binda í')).

Stundum hava orð verið evnað til við íslenska orðinum sum fyrimynd, t.d. *skrá* (ísl. skrá), *bókavørður* (ísl. bókavörður), *ravmagn* (ísl. rafmagn), *verkfrøðingur* (ísl. verkfræðingur), *útvarp* (ísl. útvarp), *sjónvarp* (ísl. sjónvarp). Hesi orðini hava hepnast væl og eru tey flestu gerandisorð nú á døgum.

Í summum førum ber til at nýta tøkuroð, t.e. taka orð inn í málið og laga tey til føroyska bending og stundum framburð. Hetta ber til, um orðini annars hóska ljóðliga inn í málið, t.d. *konta, pensjón, salda, ventilur, tropiskur, arktiskur*.

Dømi um frøðiorð

Her fari eg at taka fram nøkur dømi um orð, ið vórðu evnað til í sambandi við bókarútgávuna *Føroya Náttúra - Lívfrøðiligt margfeldi* (2006). Fyrst er at nevna kallkynsorðið *litil*, ið varð evnað til fyri da. kromosom (gr. chrōma 'litur' + sōma 'likam'). Orðið er evnað til av stovninum í navnorðinum *litur* + eftirskoytið *-il*. Sum lýsingarorð hevur orðið sniðið *litin* (bendist sum t.d. *ansin, vandin*); orðið kemur t.d. fyri í samansetingum *einlitin* fyri haploid, *fløllitin* fyri polyploid o.s.fr.

Onnur dømi eru lýsingarorðini *einsykin* fyri da. homozygotisk og *hinsykin* fyri da. heterozygotisk. Her er vert at nevna, at hesi orð umframt litil og litin hevur Jóhan Hendrik W. Poulsen prof., ið er ein av okkara størstu orðasmiðum, evnað til við støði í grikska upprunanum at orðunum.

Ellivu sløg av reyðmøðkum eru funnin í Føroyum, og øll hava navn: *áarmaðkur, grámaðkur, roðamaðkur, mosamaðkur, garðmaðkur, blámaðkur, mjólkarmaðkur, hagamaðkur, bømaðkur og stórmaðkur*. *Stórmaðkur (Lumbricus terrestris)* prýðir eitt frímerki, ið Bárður Jákupsson hevur teknað. (Mynd: Frímerkjadæildin)

Føroyska heitið fyri mycorrhizae er sopprót. Orðið mycorrhizae er samansett av griksku orðunum myco, ið merkir 'soppur' og rhiza, ið merkir 'rót' (Tekning: Astrid Andreasen. Úr bókini *Føroya Náttúra - Lívfrøðiligt margfeldi*)

Frá byrjan hevur frøðiorðagerðin verið leiðreglukend (normativ), og sum heild hevur verið roynt at finna frøðiorð við støði í okkara egna máli í staðin fyri at taka fremmand frøðiorð inn í málið.

Her kunnu nevnast sum dømi orðini *habitat, metamorfose, Prokaryota, biotisk, polymorf, monofyletisk og polyfyletisk. Føroysku heitinum fyri hesi fyribrigdi eru búøki, umskapan, kjarnloysingur, livin, fjølskapaður, einættaður og fjølættaður, og tey eru væl eyðskildari enn tey útlendsku*

Við hesi útgávu vórðu týðningarmiklu lívfrøðiliga heitinum *búøki* (habitat), *viki* (niche) og *livøki* (biotop) eisini knæsett, hóast orðini *búøki* og *livøki* høvdu verið á prenti áður.

Fyrimunir

Ein fyrimunur við at hava føroysk frøðiorð er, at heimligu orðini ofta hava størri gjøgnumskygni enn tey fremmandu, og tískil hava vit ofta lættari við at skilja orðini beinanvegin. Nógv dømi eru um føroysk nýggjyrði, ið eru nógv meira gjøgnumskygd enn tey fremmandu, t.d. *bjálving* (da. isolation), *fullveldi* (da. suverænitet), *fyrising* (da. administration), *gjøgnumstroym* (da. permeabilitet), *partloysi* (da. objektivitet), *samkynd* (da. homoseksualitet), *skjalprógva* (da. dokumentere), *starvsaldur* (da. anciennitet), *valevni* (da. (valg)kandidat), *valbæri* (da. valgarhed). Síggja vit orðið í tí rætta hópnum, ivast vit ikki í, hvat orðið merkir, sjálvst um vit ikki kenna orðið frammanundan.

Evna vit okkara egnu frøðiorð til, eru tey meira heimlig. Eitt orð sum *kromosom* kenna tey flestu, men tey hava kortini ikki nakra djúpari fatan av orðinum og hvat tað merkir, tí orðið *chrōma* er fremmant fyri okkum. Læra føroyingar, at *litil* hevur støði í orðinum *litur*, er tað lættari at fanga og minnst, tí vit kenna orðið *litur* og eru før fyri at seta orðið í samband við *litil*.

Eisini er ein fyrimunur, at í sambandi við útlenskar orðingar ber stundum til at hjálpast við eitt orð í staðin fyri tvey, t.d. *innslóðingur* fyri da. indslæbt organisme, *uppsjóvarfiskur* fyri da. pelagisk fisk, *kenslunerv* fyri da. sensitiv nerve, *rørslunerv* fyri da. motorisk nerve.

Harumframt eru orðini vanligu lættari at benda. Orðið *litil* er lættari at benda enn kromosom (litil bendist eins og t.d. *ketil*), og harumframt er orðið lættari at handfara sum partur av samanseting.

Hesi orð hava fram um fremmandaorðini, at tey hóska ljóðliga, stavsetingarliga og bendingarliga inn í málið. Tískil er frøðiorðagerð við til at menna mál okkara og gera tað til eitt nútíðarligt mál. Taka vit bara fyrilítarlest fremmandaorð inn í málið, stæðgar menningin í málinum. Orðfeingjð økist ikki við føroyskum orðum; tískil fer málið at standa í stað á nógvum økjum.

Hvussu hepnast frøðiorð best?

Alt bendir á, at frøðiorð hepnast væl, um orðið er styttri og smidligari at benda enn fremmandaorðið, t.e. at ein ikki tarnast av iva um kyn, tal og bending. Her kann verða nevnt orðið *telda* fyri “kompjútari”, *tyrla* fyri „helikoptari“ og *bingja* fyri “konteynari”. Verður orðið ov langt at bera fram og leingist enn meira í bendingarsniðunum, verður tað ov trupult hjá orðinum at kappast við útlenska orðið. Tað er sum nevnt ein fyrimunur, at orðini

Stundum verður tikið eftir hinum norðurlensku málunum, t.e. latínska frøðiheitið verður ikki týtt. *Argentina silus* hevur heitið gulllaksur á føroyskum. Orðið *argentina* er avleitt av latínska hvørkikynsorðinum *Argentum*, ið merkir ‘silvur’ ella ‘silvurpeningur’, og *silus* merkir ‘flatnasaður’. (Mynd: Rógvi Mouritsen)

eru gjøgnumskygd, men tað er einki krav, at tey skulu vera tað.

Tað vil so vera, at tað altíð verða evnað orð til, ið fólk ikki taka við, ella ið hvussu so er sjáldan vera nýtt, t.d. *dik* (da. acceleration), *fløframleiðsla* (da. masseproduktion), *hugskeygni* (da. intuition), *ísoga* (da. absorption), *riðandgerð* (en. chain reaction). Hesi og onnur slík orð eru ikki komin í nýtslu, og tað er ikki eyðsýnt, hvat orsøkin er til tess. Men nøkur orð eru, ið onkursvegna ikki hava tað, ið skal til fyri at hepnast, t.d. *alisviðgerð* (da. fysioterapi), *royvildi* (da. dimension), og tað má verða tikið til eftirtektar. Í hesum førum ber til at sleppa orðunum við at gera nýggjar viðtøkur viðvíkjandi teimum, tí tað ber altíð til at endurbøta orð. Tað er ongantíð ov seint at finna eitt nýtt orð, tá ið tað snýr seg um frøðimál.

Ein vansi við at evna til føroysk frøðiorð er, at føroyskt er ikki eitt orðaríkt mál, og tað hevur við sær, at nógv orð eru lík – eru einsnevni – og tískil kunnu líkir orðastovnar ganga aftur í fleiri orðum, ið merkingarlíga einki samband hava hvør við annan, t.d. *nám*, ið kemur fyri í orðinum *námsfrøðingur* – er tað ein, ið er serfrøðingur í námum (t.d. kolanámum),

ella ein, ið er lærdur í námi, t.e. í hesum førinum í uppaling og undirvísing (da. *pædagog*)? Slíkt kann orkymla.

Vansar við fremmandaorðum

Ein tekstur, sum er á tremur við fremmandaorðum, kann kennast torskildur og møtimikil. Eru orðini ov nógv í tali, kunnu tey lýta ein góðan føroyskan tekst rættiliga nógv. Harumframt eru mong fremmandaorð, ið als ikki kunnu setast inn í ein føroyskan tekst, uttan teksturin gerst fullkomiliga óskilligur. Her kunnu nevnast sum dømi orðini *habitat*, *metamorfose*, *Prokaryota*, *biotisk*, *polymorf*, *monofyletisk* og *polyfyletisk*. Føroysku heitini fyri hesi fyrbrigdi eru *búøki*, *umskapan*, *kjarnloysingur*, *livin*, *fløskapaður*, *einættaður* og *flølettaður*, og tey eru væl eyðskildari enn tey útlendsku og kunnu uttan iva skiljast í rætta samtekstinum (úr bókini *Føroya náttúra - Lívfrøðiligt margfeldi*).

Stundum hoyrast mótmæli ímóti, at vit skulu evna til okkara egnu frøðiorð. Grundgevingin er, at tað er nógv ómakaleysari at taka hesi orð inn í málið sum tøkiorð, og harumframt eru hesi orð skilligari og meira “altjóða”. Henda grundgeving er ikki dygg,

Agrotis segetum
hevur føroyska heitið
akurvongur (segetum
er hvørsfall fleirtal av
latínska kvenkynsorðinum
seges, ið merkir
'kornakur') (Mynd: Hans
Eli Sivertsen)

**Her kann
verða nevnt
orðið telda fyri
“kompjútari”,
tyrla fyri
helikoptari
og bingja fyri
“konteynari”**

**Ein tekstur,
sum er á tremur
við fremmenda-
orðum, kann
kennast
torskildur og
møtimikil**

***Rhytidadelphus squarrosus*, ið er ein sera vanligur mosi her landi, hevur fingið føroyska heitið eingjarskreyt (Mynd: Anna Maria Fosaa)**

tí mangan eru føroysku orðini lættari at skilja og harumframt kann vera trupult at fáa fremmandu orðini at hóska ljóðliga og bendingarliga inn í føroyskt.

Tó skal sigast, at tað ber neyvan til at finna føroysk heiti til serøki, sum bert fá fólk hava kunnleika til, t.d. tøkniligar smálutir. Vit skulu hugsa um tey økini og heitini, ið koma út í almenna rúmið, og harumframt um teir lutir og fyrbrigdi, ið flest fólk hava kunnleika til.

Lívfrøðilig heiti

Eyðsæð skulu allar lívverur, sum liva í Føroyum, og sum eru kendar, hava føroysk heiti. Sum kunnugt hava allar kendar føroyskar plantur og djór føroysk nøvn, harumframt teir fiskar, ið eru á føroyskum sjóøki. Tó eru nógv smákykt og smáverur, ið ikki hava føroysk nøvn. Hevur ein lívvera einki føroyskt navn, verður latínska frøðiheitið nýtt.

Tá ið lívveruheiti verða evnað til, ber til at kanna týðningin á latínska frøðiheitinum og síðan evna heitið til við støði í tí. Ber tað ikki til, ber til at skeita til grannamálini ella evna navn til, ið sigur nakað um lívshátt ella eyðkenni við lívveruni. Samstundis er

neyðugt at hava fyrilit fyri, at nøvnini verða sett rætt inn í flokkingarskipanina. Dømi um slag (species): *støðugblómandi summardái*, *øsreyð skinfluga*. Her bendir fyrri orðið á slagíð og seinna orðið á slektina; á sama hátt um orðið er samansett, t.d. *bømaðkur*, *eingjarskreyt* (mosaslag). Her sipar fyrri liður í orðinum til slagíð og seinna liður til slektina.

Dátugrunnur

Hvar finna vit frøðiorð, tá ið vit eru í orðaneyð? Nøkur eru at finna í orðabókum oftast markað við eini stytting, ið sipar til frøðøkið. Nøkur eru at finna í serstøkum frøðiorðalistum, ið annaðhvørt eru komnir á prent, ella liggja tøkir á netinum (sí t.d. www.fmn.fo, har ið listar eru ella leinki til aðrar listar). Men tað er ikki nóg mikið. Landið átti at stuðla málmanningina við einum dátugrunni á netinum, har ið øll føroysk frøðiheiti kundu verið skrásett, so skjótt tey hava verið á prenti. Á tann hátt kunnu vit menna málið, so vit kunnu vera á sama stigi sum grannamálini.

Tað er ikki møguligt at hava eitt samskipti á øllum økjum, um vísindamálið sáknast, tí so ber ikki til at skriva um øll fyrbrigdi. Síggjast má til, at frøðiorð

Fimm sløg av skinflugum eri funnar í Føroyum. *Cynomya mortuorum* hevur fingið føroyska heitið við støði í útsjónini; hon eitur skortgul skinfluga, tí hon hevur gulan skort (Mynd: Jens-Kjeld Jensen)

alsamt eru tøk. Tískil má alsamt haldast fram við málsliga arbeiðinum, tí gransking og menning hava við sær broyttan hugsanarhátt og nýggj fyrbrigdi, ið støðugt tørvar nýggj heiti.

Aðrar orsakir

At menna mál okkara eitt nú við at evna til føroysk frøðiorð hevur sostatt stóran týðning fyri okkara mál. Hava vit okkara egnu vísindamál, verður tað lættari hjá fólki at ogna sær vitan, samstundis sum vit røkja málið og verja tað fyri stóru ávirkanini serliga frá enskum, ið á flestum økjum hevur tikið yvir leiklutin hjá latíni sum altjóða frøðimál.

Vit skulu evna føroysk frøðiorð til, tí vit eru eitt lítið mál, ið er fyri stórar ávirkan uttaneftir, og tí hesi orð falla nógv lættari inn í máli, og harumframt eru orðini gjøgnumskygdari, t.e. tað er lættari at skilja hesi orð, um tey verða evnað til við hepnari hond. Vit evna føroysk frøðiorð til, tí vit vilja varðveita og menna málið. Og best er at gera tað av orðatilfari, ið er sprottið úr norðurlandskum jørðildi.

Tørnur

Um lítið verður at teimum ymsu frøðiokjnum, sæst, at summi frøðioki eru betur fyri viðvíkjandi frøðiorðfeingi enn onnur. Serliga tey økini, har væl er frágingið av fyrstantíð, eru væl fyri, serliga um orka og tíð er sett av til at halda fram við arbeiðinum. Tey forsømdu frøðiokini áttu at fingið hjálp og figgjarligan stuðul til at menna sítt frøðimál.

Trongskygni

Nógv trongskygni er at finna í sambandi við føroyska vísindamálið. Ofta er tað hugburðurin hjá fólki til føroysk frøðiorð, ið forðar fyri, at frøðiorðini verða nýtt. Vit skulu ikki lata trongskygni køva okkara hug og vilja til at menna málið. Hóast tað nú eru stívlaga 100(!) ár síðan, at Rasmus Rasmussen føroyskaði og gav út heitini í flokkingarskipan Linnés í Plantulærni, eru tað enn undirvísarar, ið nýta donsku heitini, og tað er hugstoytt.

Heimildir:

Bergenholtz, H. et al. 1997. *Nordisk leksikografisk ordbok*. Oslo.

Berkov, V. 1997. *Norsk ordlære*. Oslo.

Føroya Náttúra - *Lívfrøðiligt margfeldi* (Ritstj.: Fosaa, A.M., Gaard E., Dalsgaard J.). 2006. Tórshavn

Joensen, H.D. 1957. *Mannakroppurin*. Tórshavn

Larsen, K. 1993. *Hin fyrsti málreinsarin*. Í: Máltingi 9, 3/93. Tórshavn.

Náttúrusøguligur orðalisti. *Danskur – føroyskur* (savnað: Tausen, S.). 1980. Tórshavn

Poulsen, J.H.W. et al. 1998. *Føroysk orðabók*. Tórshavn.

Rasmussen, R. 1910. *Plantulæra*. Tórshavn.

Simonsen, M.A. *Føroysk frøðiorðagerð. Føroysk frøði- og yrkorðagerð verður viðgjørd og greind við søguligum baksýni*. (Høvuðsritgerð til cand.phil.-nám). Føroyamálsdeildin 2005.

www.fmn.fo

www.ordafragd.com